

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดล

คู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันแสวงหาความรู้ สร้างสรรค์ จรรโลง ถ่ายทอดเทคโนโลยีและประยุกต์วิชาการตลอดจนการบำเพ็ญบัติน เพื่อประโยชน์สุขของมนุษยชาติ บัณฑิตที่มีความรู้และมีคุณธรรมกำกับ ย่อมเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม เพราะเป็นความดีงามที่แท้จริง อันเป็นที่มาแห่งความสงบสุขของสังคมโลก มหาวิทยาลัยมหิดลมีปณิธาน มุ่งสร้างสม ส่งเสริม และเชิดชูความรู้คู่คุณธรรม จึงเห็นสมควรประกาศจรรยาบรรณของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

จรรยาบรรณ	แนวปฏิบัติ
<p>ข้อ ๑. อาจารย์พึงรักและศรัทธาในความเป็นครู พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และผู้อื่นทั้งด้านส่วนตัวและการงาน ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์</p>	<ol style="list-style-type: none">๑. ทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม สอดคล้องกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมที่งดงาม๒. ส่งเสริมและผดุงเกียรติความเป็นอาจารย์๓. ครองตนอย่างเหมาะสมในฐานะแม่พิมพ์ของชาติ๔. ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของคนทั่วไปโดยเป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม๕. พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ศิษย์และสังคม
<p>ข้อ ๒. อาจารย์พึงอบรมสั่งสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม และส่งเสริมความเจริญทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แก่ศิษย์</p>	<ol style="list-style-type: none">๖. จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ โดยวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ๗. มีเทคนิควิธีการสอนศิษย์อย่างเหมาะสม พัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ สามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับความจริง๘. พัฒนาความสามารถในกระบวนการเรียนการสอน และการถ่ายทอดความรู้ของตนอย่างสม่ำเสมอ๙. สอนศิษย์โดยครอบคลุมองค์ความรู้ที่พึงไปประกอบวิชาชีพได้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมโดยรวม๑๐. สนับสนุนให้มีวัฒนธรรม ในการส่งเสริมศิษย์ให้มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาตามความต้องการและศักยภาพของศิษย์๑๑. ส่งเสริม และเสนอแนะแนวทางพัฒนาศิษย์แต่ละคนตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์๑๒. ปฏิบัติต่อศิษย์ตามหลักกัลยาณมิตร๑๓. ให้เกียรติและปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยมนุษยธรรมอย่างเสมอภาค๑๔. ยอมรับฟังความคิดเห็น เกื้อกูลต่อศิษย์ และรักษาความลับของศิษย์๑๕. รักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ศิษย์โดยเสมอกัน๑๖. ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์๑๗. ส่งเสริมให้ศิษย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน๑๘. ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างอาจารย์กับศิษย์๑๙. ส่งเสริมให้ศิษย์สามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะอย่างมีประสิทธิภาพ๒๐. อบรมศิษย์ให้เห็นถึงความสำคัญในการทำงานอย่างมีจริยธรรม และการมีความรู้คู่คุณธรรม
<p>เรียน คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน</p> <p>คุณธรรม หรือ จรรยาบรรณ (ศีลประเภทนี้มีในทุกยุคสมัย) หมายถึง หลักความประพฤติประจำตระกูล เผ่าชน วรณะ หรือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ปัจจุบันเรียกจรรยาบรรณหรือจรรยาธรรมของอาชีพของสถาบัน ท่านจัดเป็นศีลประเภท อาจาระ (วิสุทธิ.๑/๑๘, วิสุทธิ.ฎีกา ๑/๕๔) อธิบายเป็นคิหิวินัย ในสังคาลสูตรมา ในที่.ปา ๑๑/๑๗๒-๒๐๖/๑๙๔-๒๐๗</p> <p>คณะกรรมการจรรยาบรรณ วิชาชีพคณาจารย์มหาวิทยาลัย</p>	

จรรยาบรรณ	แนวปฏิบัติ
ข้อ ๓. อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต	๒๑. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น ๒๒. ไม่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากผลงานของผู้อื่น หรือของผู้ร่วมงานมาเป็นของตน ๒๓. ส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ร่วมงานอย่างสร้างสรรค์ และไม่เล่นพรรคเล่นพวก ๒๔. มีความรับผิดชอบและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ๒๕. จัดเตรียมการสอน การประเมินผล และตรวจงานที่รับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย
ข้อ ๔. อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด และไม่เลือกปฏิบัติ	๒๖. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ ๒๗. ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไม่เลือกปฏิบัติ ๒๘. ปฏิบัติงานวิชาการโดยตระหนักถึงประโยชน์ของหน่วยงาน ๒๙. ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ ๓๐. เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
ข้อ ๕. อาจารย์พึงหมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	๓๑. มุ่งมั่นในการพัฒนาศาสตร์ของตนเองอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ ๓๒. ใฝ่รู้ ติดตามวิทยาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต ๓๓. ใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ ๓๔. รับผิดชอบต่อสังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการที่ได้มาตรฐาน และสนองต่อความต้องการของประเทศ ๓๕. ส่งเสริมวัฒนธรรมการยอมรับฟังความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น เพื่อพัฒนาความรู้ที่ถูกต้อง
ข้อ ๖. อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและจรรยาบรรณในวิชาชีพเฉพาะทางของตน	๓๖. ตระหนักถึงข้อตกลงในการทำวิจัยที่ทำไว้ทั้งกับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย หน่วยงานที่ตนสังกัด และต่อจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะทางของตน ๓๗. มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาที่ทำวิจัย ๓๘. มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต ๓๙. เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิความเป็นมนุษย์ ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย ๔๐. มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ ในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ระบุ
ข้อ ๗. อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน ดูกัลยาณมิตร ช่วยเหลือส่งเสริม และเกื้อกูลผู้ร่วมงาน ชุมชน และสังคมในทางสร้างสรรค์	๔๑. นับถือ ให้เกียรติ เคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้ร่วมงาน ๔๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้คำปรึกษาหารือระหว่างเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างสุจริตใจ ๔๓. มีความเอาใจใส่ ห่วงใย อาทร และเกื้อกูลต่อผู้อื่น ๔๔. แสวงหา และรักษามิตรภาพระหว่างผู้ร่วมงานและผู้ร่วมอาชีพ ๔๕. ยกย่องและนับถือผู้ที่มีความรู้ และความสามารถ และประพฤติดี
ข้อ ๘. อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย	๔๖. ส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหมู่คณาจารย์และศิษย์ ในการประชุม อบรม สัมมนา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ๔๗. รักษาชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ๔๘. ไม่ใช้ชื่อและทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อหมู่คณะโดยมิชอบ ๔๙. เสียสละ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ปรับปรุงมหาวิทยาลัย ให้มีความเจริญก้าวหน้า ๕๐. ให้การช่วยเหลือและชื่นชมยินดีกับเพื่อนร่วมงานที่มีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย
ข้อ ๙. อาจารย์พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ	๕๑. ใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิตประจำวันตามครรลองวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕๒. อุทิศตนเพื่อส่วนรวม ๕๓. เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาสังคม ๕๔. มีจิตสำนึก ติดตาม และเฝ้าระวังสังคมอย่างมีความรับผิดชอบ ๕๕. มีการส่งต่องาน และพร้อมที่จะถ่ายทอดวิชาการให้แก่เพื่อนร่วมงาน